

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 23. januar 2012
Kontor: Familiesammenføringskontoret
Sagsnr.: 11/109903
Sagsbeh.: JJC

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 101 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 9. december 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Niels Henrik Larsen

Spørgsmål nr. 101 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del):

”På baggrund af nyhed på TV2’s hjemmeside den 7. december 2011 ”Syvårig pige må ikke blive hos sin mor” bedes ministeren bekræfte, at hvis ministeren ønsker en praksisændring i forhold til vurderingen af, om barnet er integrerbart, så kræver der ikke en lovændring. Det kan ministeriet selv tage initiativ til.”

Svar:

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 17 (tidligere § 9, stk. 13) blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 og trådte i kraft for ansøgninger om opholdstilladelse indgivet efter 1. juli 2004. Lovændringen udmøntede en politisk aftale af 18. september 2003 mellem den daværende regering, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti om udlændingelovgivningen.

Det indgik i denne aftale blandt andet, at adgangen til familiesammenføring med børn skulle begrænses, hvis én af forældrene bor i hjemlandet.

Punkterne vedrørende familiesammenføring med børn i aftalen af 18. september 2003 var formuleret på baggrund af en række initiativer vedrørende familiesammenføring med børn fra ”Regeringens vision og strategier for bedre integration” fra juni 2003, herunder initiativ 15 og 16:

”Initiativ 15: Regeringen vil endvidere indskrænke kravet på familiesammenføring af børn, således at det ikke gælder, hvis en af forældrene fortsat er bosiddende i hjemlandet. I sådanne tilfælde skal der fremover ske en afvejning af de konkrete omstændigheder i sagen i forbindelse med vurderingen af, om barnet kan meddeles opholdstilladelse. I denne vurdering skal det indgå som et væsentligt kriterium, hvor lang tid der er gået, fra betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, er opfyldt, og til der rent faktisk ansøges om opholdstilladelse.

Initiativ 16: Regeringen vil i disse tilfælde tillige indføre en bestemmelse svarende til udlændingelovens § 9, stk. 7, om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring, således at der kun gives tilladelse til familiesammenføring i Danmark, hvis barnet og den herboende af forældrene har en tilknytning til Danmark, der samlet er større end tilknytningen til barnets hjemland.”

Af lovforarbejderne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 171 af 20. februar 2004) fremgår det blandt andet s. 34:

”Bestemmelsen indebærer, at der som betingelse for familiesammenføring af børn i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre er bosiddende i hjemlandet eller et andet land, som udgangspunkt indføres et krav om, at barnet har – eller har mulighed for at opnå – en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.”

Det fremgår endvidere s. 34f:

”Ved vurderingen af, om barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet, skal udlændingemyndighederne inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse barnets personlige situation.

Der skal herved bl.a. lægges vægt på længden og karakteren af barnets ophold i de respektive lande, herunder om barnet har opholdt sig her i landet tidligere, og i givet fald i hvilket land barnet har haft hovedparten af sin opvækst, og hvor barnet har gået i skole. Der skal endvidere lægges vægt på, om barnet taler dansk, og om barnet taler det sprog, der tales i barnets hjemland. Herudover skal der lægges vægt på, om barnet under sin opvækst i øvrigt er blevet præget af danske værdier og normer i en sådan grad, at barnet har eller har mulighed for opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Det vil – i sammenhæng med de øvrige elementer – tillige skulle tillægges en vis betydning, om den herboende af forældrene er velintegreret i og har en stærk tilknytning til det danske samfund.

Det afgørende er det faktiske forhold mellem forældrene og barnet. Spørgsmålet om, hvem der formelt har forældremyndigheden, er derimod ikke i sig selv afgørende.”

Der er således i forarbejderne angivet formålet med bestemmelsen og rammerne for det administrative skøn, der skal anlægges ved vurderingen efter udlændingelovens § 9, stk. 17.

I ”Notat om praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 13 (Mulighed for vellykket integration)” af 2. juli 2007 er det beskrevet, at den daværende integrationsminister på baggrund af de hidtidige erfaringer med bestemmelsens anvendelse havde besluttet at justere praksis efter bestemmelsen, således at en række forhold fremover skulle tillægges større betydning end hidtil ved den skønsmæssigt prægede vurdering. Det blev vurderet, at justeringen af praksis kunne ske inden for udlændingelovens gældende rammer, og at justeringen derfor ikke krævede en lovændring.

Det fremgår af notatets pkt. 6 blandt andet: ”Som det fremgår af notatets pkt. 1, har integrationsministeren på baggrund af de hidtidige erfaringer med bestemmelsens anvendelse besluttet at justere praksis. Den nye praksis må vurderes at udgøre en lempelse af den hidtidige praksis efter bestemmelsen med en endnu større betoning af de individuelle forhold i sagen.”

Det fremgår således udtrykkeligt af notatet af 2. juli 2007, at den daværende integrationsminister var opmærksom på, at der var grænser for, hvad der administrativt kunne besluttes i forhold til praksis vedrørende en skønsmæssigt præget bestemmelse, hvor rammerne for det administrative skøn er fastlagt i loven og dens forarbejder.

Det fremgår af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen”, som regeringen fremlagde den 3. oktober 2011, at regeringen har en ny tilgang til udlændinges ophold i Danmark, og at der skal stilles klare og rimelige krav til udlændinge, der familiesammenføres, idet regeringens politik er baseret på respekt og rimelige krav. Administrativ praksis skal være gennemsigtig og forudsigelig, og samtidig vil regeringen gennemføre en undersøgelse af den administrative praksis for at skabe gennemsigtighed. Reglerne om familiesammenføring for børn skal revideres, da der er mange og forskelligartede eksempler på, at børn kommer i klemme på grund af disse regler.

Regeringen har endvidere den 15. november 2011 indgået en aftale med Enhedslisten og Liberal Alliance om, at aftaleparterne vil drøfte en revision af reglerne om familiesammenføring af børn, når den igangværende gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser på udlændingeområdet er tilendebragt, med henblik på at fremsætte lovforslag i marts 2012.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at det politiske ønske om ændring af reglerne for familiesammenføring med børn ikke bør søges opfyldt gennem en ændret praksis inden for rammerne af den nugældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 17. Det bør derimod ske ved en lovændring.

I forhold til den konkrete sag henvises der til besvarelse af UUI spørgsmål nr. 100 (Alm. del).